

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково-
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 275 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент – заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол № 9 від 26.04.2013 р.)

ПОЯВА «LA GAZETTE» ЯК ПЕРШОГО РЕГУЛЯРНОГО ЗМІ У ФРАНЦІЇ В ПЕРІОД УРЯДУВАННЯ РІШЕЛЬЄ: ПРИЧИНИ СТВОРЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ РЕЖИМУ АБСОЛЮТИЗМУ*Левак О.М., студентка***Терешко Ю.М., кандидат історичних наук, доцент, завідувач кафедри політології і соціології
Рівненський державний гуманітарний університет**

*Теофраст Ренодо започаткував першу
газету в нашому розумінні цього слова,
газету політичну, офіційну,
таку, яка і могла тільки тоді існувати.*

Ш. Сент-Бев

Вступ. Соціально-політичні умови та фактори появи перших періодичних видань в Європі мали багато спільного і фактично були ідеологічними. В першу чергу це було пов'язано з жорстким регулюванням і цензурою всієї друкованої продукції, як з боку держави, так і з боку церковних структур, які намагалися контролювати не тільки кількість, але і якість інформації, що набувала масового характеру завдяки винайденню і швидкому впровадженню в практику друкарського верстату. Паралельно з церковною цензурою, встановлювалась політична цензура: в 1524 році в Священній Римській імперії, в 1537-му – у Франції, в 1586-му – в Англії. Крайнім стримуючим чинником для тих, хто мав відношення до створення та розповсюдження інформації (в першу чергу видавці-типографи і книготорговці) була страта. Але навіть такі драконівські заходи не завадили появі перших газет, що пояснювалось, з одного боку, зростаючою потребою населення в інформації, з іншого – прибутковістю видавничого бізнесу [12, с. 9].

Історіографія проблеми. При підготовці статті, як видно із списку використаної літератури, автор орієнтувався, у першу чергу, на новітні наукові дослідження, передусім об'єктивних і критично налаштованих сучасних російських істориків-дослідників: А. Беспалової [1], К. Глаголевої [3], Д. Кукленка [6], А. Люблінської [7], Ю. Соломонова [10], Н. Тараханової [12], А. Чудінова [14].

У значно меншій мірі використовувались монографічні праці. Зокрема, монографія Р. Кнехта «Рішельє» [4], яка написана на основі останніх досягнень сучасної історичної літератури. Книга присвячена життю і долі видатного політичного діяча Франції XVII ст. кардинала де Рішельє, який відіграв помітну роль в історії Франції та Європи початку Нового часу, а також в ній подано дуже цікаву та достовірну інформацію про історію створення першої французької регулярної газети – «La Gazette» Теофраста Ренодо.

Блюш Ф. «Рішельє» [2], в якій вміщено аргументований матеріал із життя та діяльності самого Рішельє і його сучасників, підведено підсумки науковим дискусіям, що стосувались важкої і суперечливої постаті «великого кардинала» і, в свою чергу, подано ґрунтовну інформацію про зміцнення французької преси періоду урядування Рішельє та ін.

Фрагментарно використано французькомовні джерела, зокрема праці П. Альберта [15], Е. Атена [16], А. Роубауда [17], М. Шарона [18], а також деякі російськомовні сайти [19, 20] з цікавими та дещо новими відомостями стосовно історії створення та особливостей функціонування першого французького регулярного видання – «La Gazette», а також її автора-засновника – Теофраста Ренодо.

Аналіз історіографічних оглядів і основних узагальнюючих праць показує, що питання про причини створення та значення «La Gazette», як першого регулярного ЗМІ в історії Франції доволі таки не погано вивчене, однак потребує, все ж таки, свого подальшого дослідження, проте уже на основі нового корпусу джерел і принципово нового історичного мислення.

У XVII столітті, як відомо, в Європі з'явилися перші газети. Події 30-річної війни (1618-1648 рр.) стали стимулом до створення ринку газет, оскільки саме в період воєн зростала потреба населення в інформації. Так, в 1618 році з'явилася газета в Гамбурзі, в 1619-му – в Штутгарті і Празі, в 1620-му – в Кельні, в 1620-му – в Амстердамі. У Лондоні, де з 1620 року поширювались голландські видання, перша власне англійська газета Томаса Арчера з'явилася в 1622 році. І нарешті, в 1631 році у Франції з'явилася «La Gazette» Теофраста Ренодо.

Як видно з наведеного переліку серед національних європейських газет, «La Gazette» Теофраста Ренодо не можна віднести до першого періодичного видання Європи, проте історія її створення та умови функціонування заслуговують особливої уваги, не меншої – гідна особистість самого редактора-видавця [12, с. 10].

Практична діяльність Рішельє викликала суперечливі і, здебільшого, негативні оцінки у його сучасників. Спочатку його політику критикували, а потім по-трохи почали замовчувати цю тему, оскільки розмови про неї ставали небезпечними. Тоді знову стали широко використовувати памфлети, що розповсюджувалися по всій Франції. Рішельє боровся проти них тією ж зброєю. Жвавий і талановитий публіцист Фанкан за завданням кардинала «нападав» на його ворогів, завдаючи часто дуже влучні удари. Він в своїх памфлетах звинувачував недругів Рішельє у всіх смертних гріхах, іноді недвозначно вказував на кардинала як на єдиний порятунок Франції [2, с. 145].

Таким чином, з одного боку, соціально-економічні умови робили можливим видання друкованої газети, з іншого – політична необхідність.

Не вдаючись в захоплюючі перипетії палацових інтриг, можна сказати, що одним із основних важелів боротьби за утримання влади ставала інформація. Для пропаганди здійснюваної політики необхідно була офіційна і підконтрольна газета, створити яку дозволяла існуюча в той час система королівських привілеїв та дозволів на видання та розповсюдження публікацій. Така газета з'явилася в травні 1631 року, однак вона не була першою в Франції, адже спочатку офіційна преса цієї країни була представлена «Mercure français» («Французький Меркурій», 1611-1644 рр.), політичним і літературним періодичним виданням, заснованим Жаном Рішаром [8, с. 40]. Ставши першим міністром Франції в 1624 р., кардинал Рішельє «прибрав до рук» «Mercure français», поставивши на чолі цього видання падре Жозефа (у миру – Франсуа Леклерк дю Трамбле). Він залишив баронський титул заради

чернечого ордену капуцинів, був найбільш довіреною особою кардинала Рішельє, його справжнім alter ego. Однак малотиражний «Mercure français», виходив у світ один раз в рік, тому і не відповідав політичним завданням Рішельє. Кардинал шукав можливість систематичного впливу на громадську думку, а для цього було необхідне періодичне видання іншого формату.

Анонімні памфлети змусили Рішельє шукати вихід, і він звернув увагу на Теофраста Ренодо, що добре зарекомендував себе вдалою журналістською роботою в «Mercure français». Саме його було призначено для створення першої національної і до того ж регулярної французької газети. За професією він був королівським медиком, отримавши цю посаду в 1612 р. завдяки протекції все того ж падре Жозефа, який залучив свого протеже і до роботи в «Mercure français» у 1624 р [20].

Сам Ренодо навряд чи зміг організувати своє видання без підтримки всемогутнього кардинала. Медику Ренодо було складно увійти в замкнутий світ паризьких друкарів. За часів останнього друкарі і книговидавці згідно статуту, затвердженого їх корпорацією, повинні були мати гарну освіту – знати латинь, уміти читати по-грецьки і володіти сертифікатом Паризького університету на право займатися цією справою. Щоб відкрити книжкову крамницю в Парижі, необхідно було прожити в цьому місті від 4 до 6 років [20].

У 1630 р. за підтримки Рішельє Теофраст Ренодо отримав офіційний дозвіл на володіння Адресним бюро і зміг збирати інформацію на всій території Франції, а в жовтні 1631 року – королівський привілей на видання газети (підтверджений в 1635 році і поширений на його спадкоємців), який давав йому «право друкувати і продавати всім, кому він вважатиме за потрібне, нові газети і розповіді про все, що відбулося і відбувається як всередині, так і за межами королівства, доповіді, поточні ціни на товари та інші публікації» [15, с. 10]. Маючи в руках монополію на збір інформації, Ренодо вже міг зробити крок до видання власної газети.

Кілька місяців знадобилося редактору для необхідної підготовки зазначеного видання. І уже в 1632 році Ренодо все ж таки видав «Перший листок оголошень» («Feuille du Bureau d'adresse»), що представляв собою рядкову рекламу. Основні рубрики: «Продаж та оренда нерухомості», «Продаж меблів» та «Різне». Він виходив епізодично, не будучи періодичним виданням, що анітрохи не применшувало його ролі [15, с. 10].

Однак «Feuille du Bureau d'adresse» – це побічний продукт бурхливої і різнобічної діяльності Ренодо, не головна його заслуга. Він увійшов в історію перш за все як батько-засновник французької періодичної преси, творець першої національної газети.

«La Gazette» відрізнялася не тільки тим, що за нею маячила тінь «справжнього» видавця. Теофраст Ренодо здійснив ряд нововведень, які надалі стали нормою. Сама назва видання була незвичайною, якщо врахувати, що назви газет початку XVII століття були буквальними (тобто впризначались по суті справи – новинам, відомостям). Ренодо придумав назву, яка цілком відповідає правилам сучасного неймінгу: італійське слово «Gazetta» (трансформоване в французький варіант «Gazette»), що позначало срібну монету, якою венеціанці в XVI столітті платили за рукописні «avvisi» (новини) [1, с. 8]. З легкої руки Теофраста Ренодо слово «газета» увійшло практично в більшість європейських мов. Крім того, що іноземне слово повинно було привертати увагу, воно ще й співвідносилось з змістом: в перших номерах публікувалися, в основному, зарубіжні новини.

Серед нововведень Ренодо – запровадження нових технологій в дизайні та оформленні видання. Перша друкована періодика не мала чітко визначеної назви, а місце видання і прізвище редактора-видавця зазвичай не вказувалися. Розташування найновішого матеріалу залежало не від ступеня важливості самої описуваної події, а від дня надходження інформації. Самі новини практично не коментувалися і подавалися без всяких рубрик, політичні події перемежовувалися з далеко не завжди достовірними сенсаціями.

Такою була перша «La Gazette», яка надійшла у продаж. Дивує те, як швидко вона змінювалася. Не маючи можливості познайомитися з її першими номерами, можна довіритися свідченням А. Ф. Рубо [17, с. 50], який дав її докладний опис у книзі «Theophraste Renodot: createur du journalisme en France»: «Перша сторінка першого номера «La Gazette» містила тільки назву, написану великими літерами. Перші п'ять номерів не мали вихідних даних: ні дати, ні номери, ні адреси друкарні. Номери розрізнялися літерами в алфавітному порядку № А, № В, № С, № D, № Е. Починаючи з № F, тобто з шостого, в кінці газети з'явилася адреса редакції: «du bureau d'adresse, au grand Coq, rue de la Calandre, sortant du marche Neuf, pres le Palais, a Paris» («адресне бюро, гранд Кок, вулиця Каландре, виходячи з дев'ятої, поруч із палацом в Парижі»), – після чого була вказана дата публікації – 4 липня 1631 р., а потім – «з привілеєм короля», і дата. Спочатку газета виходила щотижня на чотирьох аркушах, складалася з чотирьох смуг в одну колонку, а пізніше на восьми і дванадцяти в одну четверту частину аркуша. На полях напроти кожного абзацу вказувалася країна – джерело новин, а також день і рік події. Цікаво відзначити, що перші випуски газети містили в основному інформацію, що стосувалася стану справ у різних країнах, але ніяк не у Франції. Лише починаючи з шостого номера Ренодо помістив у свою газету новини з Парижа та інших міст держави. Всього за 1631 р. був виданий 31 номер газети, який потім був надрукований окремим томом і подарований королю. Накінець Ренодо почав заповнювати звичайну газету новинами про резонансні події. Це мало безсумнівний успіх, про що свідчили численні підробки» [12, с. 13].

Основною тематикою перших випусків «La Gazette» були: торгівля, війна, придворна хроніка, дипломатичні відомості. Тираж цієї газети спочатку не перевищував 1200 екземплярів, зберігалася єдина номерация випусків, а після закінчення року видавався «Збірник бюлетенів» («Річний збірник» «La Gazette»).

Варто відмітити той факт, що інформація, яка з'являлася в газеті не завжди була точною. А одного разу був випадок, коли повідомлення суперечили один одному. Так, від 31 грудня 1633 р. в одній із заміток розповідалося про долю Галілея, про правдоподібності його теорії, що не Земля крутиться навколо Сонця, а навпаки. А в наступному номері автора статті вже засуджували [19]. Ренодо розглядав себе лише як простого збирача новин. Регулярність виходу газет не дозволяла йому оперативно перевіряти достовірність кожної із них. Все, що публікувалось як дійсний факт, з часом виявлялось просто чуточкою. Йому подобалось представляти себе об'єктивним, однак відбираючи статті для публікації, він намагався прославляти монархію. «La Gazette» «була сповнена» новин про королівську родину і різноманітні події при дворі. Депеші із тих місць, де в цей час знаходився король, постійно друкувалися в газетах [8,

с. 48].

«La Gazette» відрізнялася не тільки великою кількістю різноманітних політичних і економічних новин з різних країн, відсутністю чуток, але і ясністю, чіткістю, а головне, якістю стилю, якому Ренодо приділяв велику увагу. Вона нагадувала щось на зразок маленької книжечки, але пізніше, з поліпшенням якості друку і появою картинок, вона змінилася на краще і зовні, і по формату.

З кінця 1631 року газета розділилася на дві частини: «La Gazette» і «Nouvelle ordinaire de divers endroits» («Звичайні новини різноманітних місць»), які, за словами Ренодо, друкувалися для зручності читачів, яким було б легше шукати потрібну їм інформацію. Кожен місяць Ренодо друкував окремий номер, що містив найбільш цікаву інформацію і короткі коментарі до неї. «Ці кращі новини за місяць, – говорив Ренодо, – служать більш повному вивченню справ». Додаткові номери видавець також використовував і для відповідей своїм супротивникам, яких у нього було чимало [8, с. 45].

У передмові до читача Ренодо пояснював: «Я пишу про складнощі, з якими стикаюся при складанні моїх «La Gazette» і «Nouvelles» не для того, щоб підвищити значимість моєї праці, а щоб вибачитися за мій стиль, якщо він не завжди відповідає достоїнству сюжету. Військові хотіли б щодня читати про бої й перемоги над обложеними фортецями або захопленими містами; судді та заарештовані – про аналогічні справи; люди релігійні шукають тут імена проповідників і видатних духівників. Ті, хто нічого не розуміє в таємницях двору, хотіли б знайти таку інформацію. Хтось, доставивши пакет з донесеннями або заплативши чверть за якусь середню посаду, сердиться, якщо король не бачить його імені в газеті. Інші хочуть, щоб слова «Світлість» і «Пан» повторювалися при згадці всіх, про кого я говорю. Все це змушувало мене намагатися задовольняти і тих, і інших. Таким чином, мій читач, можливо, ви пожалієте мене ... і пробачте моє перо за те, що воно не може подобатися всім ... » [20].

Далі автор ділився з читачами труднощами, пов'язаними з відповідальністю, яку змушений брати на себе редактор: «Якщо побоювання не сподобатися своїм сучасникам перешкодило багатьом хорошим авторам займатися історією свого століття, то наскільки ж має бути складно писати історію того тижня і навіть того дня, коли новина публікується. Додайте до цього обмеженість часу, яка визначається вашим нетерпінням, і я сильно помилюся, якщо навіть найсуворіші цензори не знайдуть гідним деяких вибачень для видання, яке повинне бути підготовлене щотижня за ті чотири години, що мені дає надходження пошти: відібрати, відредагувати і надрукувати ці рядки ».

І, нарешті, Ренодо сформулював цілі видання: «Але ні, я помиляюся, вважаючи, що своїми навіюваннями зможу утримати вашу цензуру, я цього не зможу, а якщо б і міг, то не повинен робити. Свобода поправляти автора – не саме маленьке задоволення при читанні, а ваше задоволення і розвага, як кажуть, є однією з причин, через яку з'явилося це видання. Отже, насолоджуйтеся в своє задоволення цієї французькою свободою, і нехай кожен сміливо говорить, що він прибрав би це, чи поміняв те, що він зробив би краще: я це визнаю» [12, с. 14].

Як би Ренодо не прагнув об'єктивності, новини, які він робив надбанням громадськості, безумовно, були на руку уряду: наприклад, новини про біди, що супроводжували життя Марії Медичі у вигнанні знаходилися в реальній суперечності з тими описами, які вона складала сама. Після оголошення Францією війни Іспанії в травні 1635 р. «La Gazette» надала ідеологічну допомогу прем'єр-міністру в мобілізації країни. Про погані новини або не повідомлялось взагалі, або ж повідомлення про них затримувались. Так, після захоплення Іспанією Корбі 15 серпня 1636 р. встановилось двомісячна тиша, в той час, як лише на протязі трьох днів з моменту його звільнення, 17 листопада про це було повідомлено в пресі. Хоча у армії XVII ст. справи з дисципліною були поганими, жорстокість, за даними «La Gazette», здійснювалась лише ворогами Франції, однак практично ніколи її власними військами або ж військами її союзників [4, с. 292-293].

Публікації Ренодо відрізнялися майже літературним стилем, сам король читав «La Gazette» і навіть призначив редактору грошову винагороду за його журналістську працю. Газета сприймалася як друкований орган уряду, і з 1762 р. стала виходити як офіційне видання під назвою «La Gazette de France», проіснувавши в цілому до 1944 р. Сам Теофраст Ренодо не прагнув до конфронтації з урядом, що загрожувало втратою королівського патенту. Тому публікації в його виданні ототожнювалися з позицією кардинала, який неодноразово сам коригував тональність і спрямованість матеріалів [20]. Навіть доповіді, направлені королю, спочатку виправлялись кардиналом, перш, ніж публікувались в «La Gazette». Ренодо міг очікувати редакторського втручання з боку Рішельє аж до останньої хвилини. Наприклад, 4 червня 1633 р. кардинал надіслав свою статтю в ранковий номер газети, який був уже наполовину надрукований; довелося здійснити новий набір, щоб знайти місце для статті кардинала [19].

За допомогою «La Gazette» Рішельє зумів встановити монополію уряду на інформацію і пропаганду. Він був переконаний, що країні потрібна лише та інформація і тільки в тому вигляді, які вигідні уряду і відповідають інтересам його політики. Як внутрішня хроніка, так і повідомлення про інші країни піддавалися найбільш ретельній цензурі. Цікавий і такий факт – кардинал Рішельє обожнював кішок, і одну зі своїх улюблениць він назвав «La Gazette».

Знаходячись під пильним наглядом першого міністра, шанобливо приймаючи поради та нотатки Луї XIII, «La Gazette» на практиці перетворилася в офіційну газету французького абсолютизму. «Опубліковані в ній новини мали своєю ціллю перш за все просвітити публіку, зацікавити, розважити порядних людей і лише в другу чергу вихвалити владу» (Жан-Поль Берто), ту королівську і монархічну владу, прапороносцем якої був Рішельє [2, с. 143-144].

За своїми масштабами Ренодо був найбільш авторитетним видавцем в Парижі в період між 1633 і 1644 роками. Його «La Gazette» виходила в світ кожну суботу. За своїм змістом і ціною (дванадцятисторінковий номер коштував чотири су) вона не була призначена для більшості французів, однак читачі могли, сплачуючи щомісячний внесок, читати її в магазині або ж в кіоску на Пон-Нев. В березні 1634 р. Ренодо підійшов до публікації «Relations extraordinaires», де друкувались екстренні повідомлення про події. Це видання виходило частіше одного разу в місяць, іноді навіть кожний тиждень. До 1644 р. Ренодо був власником щонайменше чотирьох типографій. З трьома з них, що працювали на повну потужність, він міг видавати від 1200 до 1500 екземплярів «La Gazette» щодня [4, с. 293].

Щоб закріпити свою монополію на інформацію на всій території Франції, а заодно й забезпечити газету від можливих конкурентів в провінціях, Ренодо, за допомогою своїх покровителів в 1632 році розробив дуже хитромудру стратегію, якою його наступники на посаді редактора користувалися ще сто двадцять років. Він укладав з власниками друкарень в регіонах договори, згідно з якими кожен з них отримував терміновою поштою один примірник «La Gazette», в результаті чого протягом декількох годин відбувалось його розмноження для читачів відповідних провінцій. Після цього газета розповсюджувалася в провінційному місті і його околицях за дуже вигідною ціною, тому що за рахунок її передрукування власники друкарень економили на поштових витратах. Якби поширення «La Gazette» велося поштою з Парижа, то в середньому кожен її примірник обходився б провінційному передплатнику двічі дорожче (поштові мита залежали від віддаленості пункту призначення від столиці). Крім того, номери зазначеної газети передруковувалися більш дрібним шрифтом, що дозволяло видавцям у регіонах істотно скоротити кількість використуваного паперу. Наприклад, текст, який в паризькому виданні займав близько півтори сторінки, в регіональному варіанті «La Gazette» вміщувався б на одній або навіть на половині сторінки [10, с. 54].

Рішельє контролював «La Gazette» за допомогою цілого ряду посередників, які називались «редакційним комітетом», що складався із осіб, які були віддані монархії і особисто кардиналу. До їх числа відносились падре Жозеф, Шавіньї і П'єр д'Озьє. Падре Жозеф забезпечував зазначене джерело інформацією, що доставлялась місіонерами і купцями із Абіссинії, Китаю, Японії та Індії. Шавіньї довірялось кураторство над «La Gazette» в той час, коли Рішельє не було в Парижі. П'єр д'Озьє надсилав в розпорядження Ренодо всю свою обширну інформацію про європейські зв'язки Франції.

Після смерті Ренодо його справу продовжили сини. Однак вони не так ретельно стежили за газетою, як це робив сам Ренодо. Так, в день сторіччя газети не було опубліковано жодної статті, що стосувалася ювілею даної теми. Треба сказати, що через сто років сама газета зазнала деяких змін: чистішим став шрифт, збільшилася кількість смуг. У 1762-му р. вона була віддана у ведення міністерства закордонних справ, перейменована в «Gazette de France» і стала виходити два рази на тиждень – у вівторок і в п'ятницю. З'явилися рецензії на нові книги, збільшилося число анонсів. Друкувалися постійні рубрики, а сама газета мала понад 12 тисяч передплатників. Через 150 років вона зберегла свій королівський привілей. Щоденною стала ж незадовго до повалення монархії і свого закриття, яке відбулось 10 серпня 1792 р [8, с. 51].

За допомогою цієї газети Рішельє намагався встановити державну монополію на інформацію. Він був переконаний, що країні потрібна лише та інформація і тільки в тому висвітленні, які вигідні уряду і відповідають інтересам його політики.

Висновки. Отже, виходячи з всього вищесказаного, можна з впевненістю сказати, що преса у Франції, починаючи з XVII століття, була кращою зброєю для тих, хто бажав підтримувати дії уряду.

І саме «La Gazette» була одним із основних засобів масової інформації, за допомогою якого Рішельє намагався впливати на суспільну думку в 1630-і рр., здійснюючи при цьому пропаганду політики уряду [20].

Варто відмітити те, що хоча час незалежної газетної періодики у Франції тоді ще не настав, однак «La Gazette» увійшла в повсякденне суспільно-політичне життя французів. Її впевнено можна назвати першим періодичним регулярним виданням в цій країні, оскільки в порівнянні з іншими аналогічними газетами і журналами вона виходила постійно, поширювалася і за межами Франції, мала підписку і можливість вибору матеріалів. На неї, крім самого редактора, працювало і велике число кореспондентів. Це був перший регулярний засіб масової інформації у Франції, який побачив світ завдяки зусиллям ініціатора його створення – великого кардинала і першого міністра Рішельє та безпосереднього засновника і редактора видання – Теофраста Ренодо.

Список використаних джерел

1. Беспалова А. Г. История мировой журналистики / А. Г. Беспалова, Е. А. Корнилов, А. П. Короченский. – М. : Ростов н/Д : МарТ, 2003. – 14 с.
2. Блюш Ф. Ришелье: Эссе / Серия «ЖЗЛ». — М. : Молодая гвардия, 2006. – 323 с.
3. Глаголева Е. В. Повседневная жизнь Франции в эпоху Ришелье и Людовика XIII / Е. В. Глагольева — М. : Молодая гвардия, 2007. – 333 с.
4. Кнехт Р. Дж. Ришелье / Р. Дж. Кнехт.— Ростов-на-Дону: Феникс, 1997. — 384 с.
5. Копосов Н. Е. Абсолютная монархия во Франции // Вопросы истории, 1989. – №1. – С. 42 – 56
6. Кукленко Д. В. Десять гениев политики / Д. В. Кукленко. – Х. : Фолио, 2007. – 381 с.
7. Люблинская А. Д. Франция при Ришелье. Французский абсолютизм в 1630 – 1642 гг. / А. Д. Люблинская. – Л.: Наука, 1982. – 275 с.
8. Попов Ю. В. Теофраст Ренодо – основатель французской журналистики / Ю. В. Попов // Вестник МГУ. Сер. 10, Журналистика. – 1978 р. – № 4. – С. 39.
9. Ранцов В. Л. Ришелье, его жизнь и политическая деятельность / Серия «ЖЗЛ» / В. Л. Ранцов. – Л. : Роспринт, 1994. – 61 с.
10. Соломонов Ю. Ю. Региональная пресса Франции: История и секреты успеха ежедневных газет. Практическая журналистика. – М. : Рип-Холдинг, 2003. – 136 с.
11. Тангейт М. Всемирная история рекламы / М. Тангейт. – М. : Альпина бизнес букс, 2008. – 22 с.
12. Тараканова Н. Теофраст Ренодо и его «La Gazette» // RELGA. — 2011. — № 5. – С. 9.
13. Черкасов П. П. Кардинал Ришелье / П. П. Черкасов — М.: Международные отношения, 1990. – 384 с.
14. Чудинов А.В. Королевское самодержавие во Франции: история одного мифа // Французский ежегодник. – М., 2005. – С. 90–133.
15. Albert P. Histoire de la presse / P. Albert. – Paris : Presse Universitaire de France, reimpression de la 10-eme edition, 1970. – С. 8–11.
16. Hatin E. Histoire politique et litteraire de la presse en France avec une introduction historique sur les origines / E.Hatin. – Paris : Poulet-Valassis et de Broise, 1859. – С. 56–100.

17. Roubaud A. F. Theophraste Renodot: createur du journalisme en France / A.F. Roubaud. – Paris, E. Dentu, Libraire-editeur, Palais-royal, 1856. – С. 41–50.
18. Charon, J.-M. La presse en France de 1945 a nos jours / Jean-Marie Charon. – Paris : Editions du seuil, 1991. – С. 20–26.
19. Как появилась «La gazette»? [Электронный ресурс] // РАЗНОЕ / Моменты истории. – Режим доступа до журн.: — <http://www.znaikak.ru/%3Cbr%3Epoll.last.last.actual.internet.search.whatnaming/bornlagazette.html>. 20. 01. 2009. — Назва з екрану.
20. Ришелье и газеты. — [Электронный ресурс] // В зазеркалье. – Режим доступа до журн.: <http://sftyurin.ru/9/rec.php>. 16.07.2010. — Назва з екрану.

ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОРИЗМ В РОСІЇ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.: СУЧАСНЕ ТРАКТУВАННЯ

Левчук І. С., студент

Постоловський Р.М., кандидат історичних наук, професор, ректор
Рівненський державний гуманітарний університет

На межі другого і третього тисячоліть однією з найсерйозніших проблем суспільства у світовому масштабі став тероризм і боротьба з ним. Це явище існувало практично впродовж усієї історії людства, постійно змінюючись і набуваючи нових форм. Політичний тероризм зародився на початку ХІХ ст., після закінчення наполеонівських війн. Найбільш яскравий приклад політичного тероризму в другій половині ХІХ ст. – тероризм російських народників, особливо організації «Народна воля», в активі якої – 8 замахів та вбивство царя Олександра ІІ. «Народна воля» утворилася внаслідок розколу «Землі і волі» 15 серпня 1879 р. на дві організації: «Народну волю» і «Чорний переділ». Оскільки метою роботи є дослідження політичного тероризму в Росії в другій половині ХІХ ст. і його трактування в історіографії, то більш детально зосередимо увагу на історичній оцінці діяльності «Народної волі».

Першими історіографами народників стали царські чиновники, які заклали охоронну концепцію в історіографії народницького руху. Міністр юстиції, К. Пален, написав у 1875 р. записку «Успехи революционной пропаганды в России», а генерал-лейтенант В. Шебеко, який працював у Міністерстві внутрішніх справ, опублікував французькою своєрідний документ «Хроника социалистического движения в России. 1878-1887», який було перекладено і видано в Москві в 1906 р. У 1887 р. штатний історик ІІІ відділення Міністерства внутрішніх справ М. Головін, написав книгу під назвою «История социально-революционного движения в России (1861-1881 гг)». Цілком очевидно, що оцінка російського народництва в цих працях подана негативно. Російський дипломат та історик С. Татищев у книзі «Обзор социально-революционного движения в России» також вкрай негативно оцінював народників [2, с. 33].

Слідом за охоронною, і на противагу їй, склалася ліберальна концепція народництва. Її сенс: народники – це благородні мрійники, які прагнули до освіти російського народу мирним шляхом і відрізнялися від лібералів тільки психологічно. Царизм же піддав народництво жорстоким репресіям і тим самим перетворив «добряків-народників» у злісних революціонерів. Таких поглядів дотримувались такі історики як А. Корнілов, А. Пипін, В. Яковлев-Богучарский та ін.

Праця відомого історика, який входив до Центрального комітету партії кадетів, А. Корнілова «Общественное движение при Александре II» написана в співчутливих тонах і має апологетичний характер. Ці дослідження підкреслювали, що надмірна жорстокість царату перетворила «безневинних мрійників» в закоренілих революціонерів. А. Пипін у 1884 р. помістив в журналі «Вестник Европы» статтю «Теории народничества», в якій погоджувався із соціальною спрямованістю народництва та практичною діяльністю для народу, але зазначав про існування ідейних розбіжностей серед народників.

Історик визвольного руху, ліберальний народник, В. Яковлев-Богучарский, систематизував дані про історію радикального народництва, зібрана ним із різних джерел інформація включала підпільні та емігрантські видання. В. Яковлев-Богучарський поділяв думку А. Пипіна про ідейну неоднорідність народницького руху. Судячи за змістом дослідження російського історика Б. Глинського «Революционный период русской истории», виданому в 1913 р., автор був помірним лібералом і досить жорстко оцінював діяльність революційних терористів, вказуючи, тим не менш, на негативні сторони політики Олександра ІІ.

Радянська історіографія народництва ґрунтувалася на оцінках В. Леніна, революціонерів 60-70-х рр.. Він писав: «Вера в особый уклад, в общинный строй русской жизни, отсюда – вера в возможность крестьянской социалистической революции – вот что поднимало десятки и сотни людей на героическую борьбу с правительством» [6, с.171]. Про «Народну волю» В. Ленін зазначав: «...Роль передового борца может выполнить только партия, руководимая передовой теорией. А чтобы хоть немного конкретно представить себе, что это значит, пусть читатель вспомнит о таких предшественниках русской социал-демократии, как А. Герцен, Н. Чернышевский и блестящую плеяду революционеров 70-х годов» [6, с.172]. Ім'я А. Желябова названо вулиці в Москві, а в Петербурзі було названо вулицю в честь відомої учасниці «Народної волі» – С. Перовської.

З 1917 року, до середини 30-х рр. ХХ ст., народникам було присвячено чимало різноманітних публікацій: публіцистичних, мемуарних, наукових. Помітне місце в історіографії «Народної волі» 20-х рр.. займали дослідження радянського історика В. Невського. У своєму «Историко-революционном сборнике» він використав широке коло архівних джерел, розкрив утопічну природу народників, показав значення революційних традицій в історії визвольного руху в Росії.

В 1929—1930 рр. відбулася дискусія у Товаристві істориків-марксистів про «Народну волю». Відкрила дискусію стаття історика та державного діяча І. Теодоровича «Историческое значение партии «Народная воля» в журналі «Каторга и ссылка». Автор визначав народників як прямих попередників більшовизму [6, с. 160].

У другій половині 1930-х років було порушено монополію на позитивну оцінку діяльності «Народної волі», аж до кінця першої половини 1950-х рр. тема російського народництва у всіх її аспектах, крім критичних, була

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Авраменко М.В. ФЕНОЛОГИЯ ИНТРОДУЦИРОВАННЫХ В БРЯНСКУЮ ОБЛАСТЬ КУСТАРНИКОВ	3
Агапова А.А., Анищенко Л.Н. СОДЕРЖАНИЕ ЭЛЕМЕНТОВ ГРУППЫ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ В РАЗЛИЧНЫХ КОМПОНЕНТАХ ЛЕСНЫХ ЭКОСИСТЕМ ТЕРРИТОРИЙ С РАЗЛИЧНОЙ ТЕХНОГЕННОЙ НАГРУЗКОЙ	5
Афанасенкова А.В., Выхорь Н.П., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА МИНЕРАЛЬНЫХ ВОД «ЛИПЕЦКИЙ БЮВЕТ» И «СВ»	7
Бойко Т. В., Шевчук Т. М. ДОСЛІДЖЕННЯ ОПТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НАПОВНЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АМОРФНИХ ЛІНІЙНИХ ПОЛІМЕРІВ	7
Бондарець О.В., Бордюк М.А. ВПЛИВ АНГАРМОНІЧНИХ ЕФЕКТИВ НА ТЕПЛОЄМНІСТЬ НАПОВНЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	8
Бричка Б.П., Бордюк М.А. ВПЛИВ ПОВЕРХНІ НАПОВНЮВАЧА НА ЛІНІЙНІ РОЗМІРИ МЕЖОВИХ ШАРІВ В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	9
Вачугова Н.Д., Анищенко Л.Н. ПОЧВЕННАЯ АЛЬГОФЛОРА В ИМПАКТНОМ МОНИТОРИНГЕ ОПАСНЫХ ТЕХНОГЕННЫХ ОБЪЕКТОВ	10
Ворочай Ю.А., Анищенко Л.Н. НАКОПИТЕЛЬНАЯ СПОСОБНОСТЬ МАКРОФИТОВ И ПРИБРЕЖНО-ВОДНЫХ РАСТЕНИЙ ВОДОХРАНИЛИЩ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	12
Гошко Д.І., Шевчук Т.М. ВПЛИВ НАПОВНЮВАЧІВ НА ФРАКТАЛЬНІСТЬ СТРУКТУРОУТВОРЕНЬ НАПОВНЕНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	14
Журавльова Т. А., Воловик Г. П. ЛІТОРАЛЬНИЙ ЗООБЕНТОС ЯК ІНДИКАТОР ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ РІЧКИ УСТЯ	15
Закарюкина А.И., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА МОЛОКА ТОРГОВОЙ МАРКИ «ВКУСНОЕ 3,6%»	17
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗАННІ МОДЕЛЬНИХ ЗАДАЧ	18
Закарюкина А.И., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА ПИВА ТОРГОВЫХ МАРК «КОЛОС», «ЖИВОЕ», «ЖИВОЕ» ХМЕЛЬНОЕ (ПРОИЗВОДСТВО ОАО «БРЯНСКПИВО»)	19
Киричук С. М., Галатюк Ю. М. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ	20
Ковалева Е.Л., Дубовой И.И. ОСНОВНЫЕ ДЕМОГРАФИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ И ВОЗМОЖНОСТИ ИХ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ В ЭКОЛОГО-ДЕМОГРАФИЧЕСКОМ РАЙОНИРОВАНИИ (НА ПРИМЕРЕ БРЯНСКОЙ ОБЛАСТИ)	21
Кравчук М. В., Петрівський Я. Б. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ДИФУЗІЇ	24
Кругликов А.А., Борздыко Е.В. РАДИАЦИОННЫЙ МОНИТОРИНГ ПОЧВЕННЫХ ОБРАЗЦОВ ИЗ КРАСНОГОРСКОГО РАЙОНА	25
Петрак В.Ю., Мельников Е.В., Москаленко И.В., Мельников И.В., Любимов В.Б. РЕЗУЛЬТАТИВНОСТЬ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МЕТОДА ИНТРОДУКЦИИ РАСТЕНИЙ В АРИДНЫЕ РЕГИОНЫ	26
Матлаш Я.А., Борздыко Е.В. СЕЗОННАЯ ДИНАМИКА АККУМУЛЯЦИИ ¹³⁷ Cs В РАСТЕНИЯХ БРЯНСКОЙ ОБЛАСТИ	29
Миронюк О.В., Демчик С.П. ЗАСТОСУВАННЯ РЯДІВ ТА ІНТЕГРАЛУ ФУР'Є	30
Миронюк І.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ І ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИКЛАДНИХ ЗАДАЧ ПРИРОДОЗНАВСТВА МЕТОДОМ ФАКТОРИЗАЦІЇ	31
Мокрогузова В.Н., Анищенко Л.Н. СОДЕРЖАНИЕ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ И ЭКОЛОГИЧЕСКОЕ КАЧЕСТВО ЛЕКАРСТВЕННОГО РАСТИТЕЛЬНОГО СЫРЬЯ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	33
Москаленко И.В., Любимов В.Б. ЗАПОВЕДНОЕ ДЕЛО НА БРЯНЩИНЕ	35
Петрук М. О. ЗАПРОВАДЖЕННЯ І ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОГО КЛАСТЕРА	36
Плевако Л.С., Леонова А.Е., Анищенко Л.Н. МОНИТОРИНГ ГИДРОХИМИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ВОД РОДНИКОВ УРБЕОЭКОСИСТЕМЫ (Г.БРЯНСКА)	38
Ротарь Е.Ю., Сенина А.В., Анищенко Л.Н. РОЛЬ ПАМЯТНИКА ПРИРОДЫ «ВЕРХНИЙ СУДОК» В ПОДДЕРЖАНИИ ЭКОЛОГИЧЕСКИ БЛАГОПРИЯТНЫХ КАЧЕСТВ АТМОСФЕРЫ (НА ПРИМЕРЕ Г. БРЯНСКА)	39
Сафранкова Е.А., Анищенко Л.Н. ЭКОАНАЛИТИЧЕСКИЙ ЛИХЕНОИНДИКАЦИОННЫЙ МОНИТОРИНГ В УСЛОВИЯХ МАЛЫХ ГОРОДОВ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	41
Семенюк П.В., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ НЕЛІНІЙНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ В СХИЛЬНИХ ДО ДЕФОРМАЦІЇ ГІРСЬКИХ ПОРОДАХ З УРАХУВАННЯМ СУФОЗІЇ	43
Стецюк В.Р., Галатюк Ю. М. ОРГАНІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ РОБІТ ФІЗИЧНОГО ПРАКТИКУМУ	44
Максимук М.О., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ ЗА НАЯВНОСТІ ВІЛЬНИХ МЕЖ	46
Токар М.В., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ОБЛАСТЯХ З НЕВИЗНАЧЕНИМИ ДІЛЯНКАМИ МЕЖ ЗА НАЯВНОСТІ ВОДОЗАБОРУ	46

Молодий програміст

Бабушкин А.А., Борздыко И.А. РАЗРАБОТКА ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ СИСТЕМ ПАРАМЕТРОВ ФИЗИЧЕСКИХ СРЕД.....	48
Веера О. В., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ».....	49
Гапонюк Р. Ю., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ВЕБ-САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ.....	50
Кондратьева Т.В., Сяський В. А. ОБЪЕКТНО-ОРИЕНТОВАНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПОВЕДІНКИ СКЛАДНИХ БАГАТОКОМПОНЕНТНИХ СИСТЕМ ЗАСОБАМИ 3D-ГРАФІКИ.....	51
Короткий Е.Н., Борздыко И.А. РАЗРАБОТКА ПРОТОКОЛА ПЕРЕДАЧИ ИЗМЕРИТЕЛЬНОЙ ИНФОРМАЦИИ ДЛЯ ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ.....	52
Кравчук О.В., Дідух Н.В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО КУРСУ «ОБЪЕКТНО-ОРИЕНТОВАННИЙ АНАЛІЗ І ПРОЕКТУВАННЯ» та «ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ СИСТЕМ».....	53
Мамров А.Ю., Борздыко И.А. АДАПТЕРЫ 1-WIRE-ИНТЕРФЕЙСА В ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ УСТРОЙСТВАХ СЕТЕВЫХ ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ СИСТЕМ.....	54
Омельчук О.Т., Вороницька В.М. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК «РОЗРОБКА КЛІЄНТ-СЕРВЕРНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ MS SQL SERVER».....	55
Остапчук В. М., Остапчук М.В. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА: РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ.....	56
Петрик Ю. А., Каштан С.С. ПОБУДОВА АВТОМАТИЗОВАНОЇ МЕХАНІЧНОЇ ТОРГОВОЇ СИСТЕМИ НА ОСНОВІ МОДЕЛЕЙ ПРОГНОЗУВАННЯ БІРЖОВИХ ПОКАЗНИКІВ.....	57
Рудіон О.В., Вороницька В.М. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА ПО РЕАЛІЗАЦІЇ РЕЛЯЦІЙНИХ БД В СКЕД MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2.....	57
Твердохліб І.А., Теницька Ю.А. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СУЧАСНИХ WEB-ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ САЙТІВ.....	58
Швец І.В., Вороницька В.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ “БАЗИ ДАНИХ”.....	60
Шидловський А.І. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА У КОМП’ЮТЕРНИХ СИСТЕМАХ.....	62
Шкоропад К.В., Вороницька В.М. АДМІНІСТРУВАННЯ БАЗ ДАНИХ В MICROSOFT SQL SERVER 2008.....	63
Шпортко О. В., Шпортко Л. В., Бомба А. Я. ЗАСТОСУВАННЯ АРИФМЕТИЧНОГО СТИСНЕННЯ ЗАМІСТЬ КОДУВАННЯ ХАФМАНА В ПРОЦЕСІ КОМПРЕСІЇ ЗОБРАЖЕНЬ БЕЗ ВТРАТ.....	64

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ**Молодий історик**

Балас Ю.В., Северова О.В. РОЗВИТОК РОСІЙСЬКО-ФІНСЬКИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ В КІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	67
Василюк А.В., Постолювський Р.М. СПІЛКОВЕ ЖИТТЯ У ЧЕСЬКОМУ МІСТІ ЛІБЕРЕЦЬ ПРОТЯГОМ ХІХ СТОЛІТТЯ.....	68
Войчун Ю.І., Северова О.В. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА РОСІЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ В СУЧАСНІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ.....	69
Гаврилович Г.М., Казакевич О.М. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ В НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.....	71
Дем’янчук П., Шеретюк В.М. «УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ» ТА ПРОТИСТОЯННЯ ТРОЇСТОГО СОЮЗУ І АНТАНТИ В 1917-1918 РР.....	73
Ісічук Т.С., Галуха Л. Ю. АТЕЇЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА РІВНЕНЩИНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ 40 – ПОЧАТКУ 60 рр. ХХ ст.....	74
Коробейко Ю. М., Гудовсек О. А. РОЗВИТОК ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В І ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ.....	76
Крупка О.В. ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СФЕРИ ПРАВОВОЇ ЮРИСДИКЦІЇ МІСЦЕВИХ СУДІВ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІ ст.....	78
Левак О.М., Терешко Ю.М. ПОЯВА «LA GAZETTE» ЯК ПЕРШОГО РЕГУЛЯРНОГО ЗМІ У ФРАНЦІЇ В ПЕРІОД УРЯДУВАННЯ РІШЕЛЬЄ: ПРИЧИНИ СТВОРЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ РЕЖИМУ АБСОЛЮТИЗМУ.....	80
Левчук І. С., Постолювський Р.М. ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОРИЗМ В РОСІЇ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.: СУЧАСНЕ ТРАКТУВАННЯ.....	84
Лустюк Ю.А., Черній В.А. ПРОБЛЕМА РОЗДЕРЖАВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗМІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	86
Маєвський І., Галуха Л.Ю. ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНІ ШКОЛИ ТА ЇХ КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПРАВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	87
Мащенко Н.В. СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ НА РІВНЕНЩИНІ В ПЕРІОД ПІСЛЯВОСННОЇ РАДЯНІЗАЦІЇ.....	89
Меленчук О.О., Жиленкова І.М. МОВНА ПРОБЛЕМА В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....	90
Михальчук Р.Ю., Постолювський Р.М. РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ В СТАТИСТИЧНОМУ АНАЛІЗІ ФАКТІВ ПОРЯТКУНКУ ЄВРЕЇВ ПРАВЕДНИКАМИ НАРОДІВ СВІТУ ТА УКРАЇНИ ПІД ЧАС НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.....	92
Мосієвич Ю.О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ У ВОЛИНСЬКІЙ ГУБЕРНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.....	94
Сівницький Р.В., Северова О.В. АЛЬТЕРНАТИВНІСТЬ ІСТОРІЧНОГО РОЗВИТКУ: ІСТОРІОГРАФІЯ ПИТАННЯ.....	96

Тарарук К., Давидюк Р.П. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ НАСЕЛЕННЯ У РЕЙХСКОМІСАРИАТІ «УКРАЇНА»	97
--	----

Молодий громадянин держави

Khomych O., Demiankova A., Syrmais D., Kravets I. SOCIAL STRATIFICATION CLASS	100
Zavorotyynskiy A., Dalton L. MUSLIM PEOPLE IN THE US SINCE 9/11	103
Вашук І. А., Шевців З. М. НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ ТА САМОСВІДОМІСТЬ – НЕВІД’ЄМНА СКЛАДОВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	105
Гамза Т. С., Шевців З. М. ГРОМАДЯНСЬКЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	106
Ларькіна Л.М. СТРУКТУРА ТА МЕРЕЖА КОМІСІЙ СПРИЯННЯ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РЕЛІГІЙНІ КУЛЬТИ У 60-70-Х РР. XX СТ. (РІВНЕНСЬКА ТА ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТІ).....	107
Лялина А.И. СПЕЦИФИКА И УРОВЕНЬ ПОЛИТИЧЕСКОЙ ГРАМОТНОСТИ КРЫМСКОЙ МОЛОДЕЖИ В ПРОЦЕССЕ ФОРМИРОВАНИЯ ГРАЖДАНСКОЙ КУЛЬТУРЫ	109

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. MAIN STRATEGIES IN TRANSLATING METAPHORS IN ENGLISH.....	111
CĂLĂRAȘ A. ON THE PROBLEMS OF EQUIVALENCE IN TRANSLATION	112
Артемчук А.О., Верьовкіна О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ АНГЛІЦИЗМІВ В УКРАЇНСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ СЛЕНГУ	114
Бігунов Д.О., Верьовкіна О.Є. КОНЦЕПТ “INTELLECT” IN ENGLISH AND UKRAINIAN SOMATISMS	115
Білецька А.О., Верьовкіна О.Є. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ КЛАСИФІКАЦІЇ АНГЛІЙСЬКИХ СКОРОЧЕНЬ	117
Білик О.К., Верьовкіна О.Є. АНГЛІЙСЬКА ОЦІННА ЛЕКСИКА НА ПОЗНАЧЕННЯ ЗОВНІШНОСТІ ЛЮДИНИ	119
Браценюк І., Терещенко Т.В. РІЗНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАСОБІВ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	120
Вердх К. О., Фрідріх А. В. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОМОНІМІЇ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	122
Гроголь Т.В., Бігунова С.А. THE DIACHRONIC DEVELOPMENT AND STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF ENGLISH PHRASEOLOGICAL UNITS BORROWED FROM THE LATIN AND FRENCH LANGUAGES	124
Громаченко О. Ю., Ветрова І. М. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ДІЛОВІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	126
Добродій Ю.О., Бігунова С.А. LEXICO-STYLISTIC PECULARITIES OF THE ENGLISH-SPEAKING VIRTUAL ADVERTISEMENT.....	128
Дубицька Д.І., Бігунова С.А. THEMATIC AND IDEOGRAPHIC DIVISION OF THE CORPSE OF ONE-WORD IDIOMS	129
Єремейчук М.А., Безкоровайна О.В. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	131
Ivashkevych E.E. TYPES OF REPETITION IN THE NOVEL “BLEAK HOUSE” BY CH.DICKENS	132
Люкова А.В., Фрідріх А.В. СКОРОЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (НА ОСНОВІ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ)	134
Кастровська С.В., Ветрова І.М. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНТИТЕЗИ В АНГЛІЙСЬКИХ ЛІТЕРАТУРНИХ КАЗКАХ	136
Кондратюк І. В., Харчук М. М., Ричагівська Ю.Є. СТРУКТУРА ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ В ПОЕТИЧНОМУ МОВЛЕННІ: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ	138
Костюк К., Бігунова С.А. WAYS OF APPEARING NEW WORDS IN ENGLISH VOCABULARY	139
Кравець Я.Г., Безкоровайна О.В. НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО АУДИВАННЯ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	141
Мороз Л.М., Вовчук Н.І. ОСОБЛИВОСТІ ЄЛИЗАВЕТІНСЬКОГО РІЗНОВИДУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НОВЕЛИ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ ДЖ.ПЕТІ «МАЛИЙ ПАЛАЦ»)	143
Олевська Г.П., Середюк Л.А. ІГРИ ТА ІГРОВІ ПРИЙОМИ НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	145
Петрова Т.О., Ричагівська Ю.Є. АНТРОПОНІМИ В ІСТОРИЧНІЙ ПРОЗІ ЄВГЕНА ШМОРГУНА	147
Подольнчук І.В., Верьовкіна О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ОРАТОРСЬКОГО ПІДСТИЛЮ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ	148
Примак О.Я., Бігунова С.А. ЗАПОЗИЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	149
Пучар З. А., Тулуп Э. Р. THE HEROIC MOTIVES IN THE EPIC POEM “THE BRUCE” BY JOHN BARBOUR	151
Романенко О. О., Касаткіна О.В. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ СЛЕНГУ У ТЕЛЕМЕДІЙНОМУ ПРОСТОРИ	151
Руда К., Мороз Л.В. СПЕЦИФІЧНІ ОЗНАКИ МЕМУАРНОЇ ПРОЗИ ЄЛИЗАВЕТІНСЬКИХ МАНДРІВНИКІВ У ТВОРЧОСТІ ЕДВАРДА ГЕЙЄСА	153
Рябчук Л.К., Ярута Н.П. НЕОЛОГІЗМИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНЕ ЯВИЩЕ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	155
Рябчук Л.К., Верьовкіна О.Є. ПРИХОВАНІ СМИСЛИ В НАЗВАХ ОПОВІДАНОЇ РОАЛЬДА ДАЛА	157
Самчук І.В., Безкоровайна О.В. ФОРМУВАННЯ ІНШМОВНІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНСВІТНОЇ ШКОЛИ.....	158
Сас А.Е., Ярута Н.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ В МАЛІЙ ПРОЗІ М. СПАРК (НА ПРИКЛАДІ ПОВІСТІ «THE BLACK MADONNA»)	161
Станіславчук Н.І. ПИСЬМО ЯК ВИД ТВОРЧОЇ ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	162

Столяр О.І., Фрідріх А.В. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З БРИТАНСЬКИМ ЕТНОКУЛЬТУРНИМ СЕМАНТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ	164
Теслюк В. О., Шульжук Н. В. СПОСОБИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА «СОБОР».....	166
Хочай Д.П., Касаткіна О.В. ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ КУЛЬТУРНИЙ КОМУНІКАЦІЇ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ ЗОШ	168
Царук В. С., Касаткіна О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У ЖИТТІ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	169
Чернявка Н.І., Касаткіна О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	171
Чудінович А.С., Гронь Л.В. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ РЕЦЕПТИВНИХ УМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ	172
Юсюк Л.Ю., Верьовкіна О.Є. ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ТЕРМІНІВ ЯК ПРОБЛЕМА ТЕРМІНОЛОГІЇ	174
Ярута Н.П. ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ КІНЦЯ ХХ- ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	176

Молодий мистецтвознавець

Басюк К.С., Смирнова Т.В. ТАНГО ЯК СТИЛЬ В ЕСТРАДНІЙ МУЗИЦІ ХХ СТ.	178
Беднарчук М. В. НОВОСТИЛЬОВА ДУХОВНА МУЗИКА ДОБИ ПРОСВІТНИЦТВА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНИ.....	179
Бобанич Ю., Даюк Ж.Ю. РОЗВИТОК ЕСТРАДНОГО ЖАНРУ НА РІВНЕНЩИНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ.....	181
Вершиніна Н.О. ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ В ШКОЛАХ-ІНТЕРНАТАХ	183
Волошина Л.П., Годовський В. М. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ВИКЛАДАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	184
Грицюк С.А., Грицюк Л.К. ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	186
Даюк Ж.Ю. ГОЛОВНІ ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛІЦЕЮ (ХІХ - ПОЧАТОК ХХ СТ.)	187
Денисюк І.С., Цюлюпа Н.Л. УМІННЯ ХУДОЖНЬОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЯК ПРОФЕСІЙНИЙ АСПЕКТ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА-МУЗИКАНТА	189
Довмат О. В., Шевчук С. І. ХУДОЖНІ ОРІЄНТИРИ «УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ» ПОЛЬСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ ТА ХУДОЖНИКІВ	190
Качмарська О. В., Смирнова Т.В. ВПЛИВ БЛЮЗУ НА «АКАДЕМІЧНУ» МУЗИКУ ХХ СТОЛІТТЯ.....	192
Лацівська Я.В., Потапчук Т.В. ВОКАЛЬНА ТЕХНІКА СПІВАКА-ПОЧАТКІВЦЯ.....	194
Логінова О.А., Шевчук С.І. НАРОДНИЙ ОДЯГ. ТРАКТУВАННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ЗА ТВОРОМ ” ЛІСОВА ПІСНЯ”	195
Маркіна Н.Ю., Смирнова Т.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИК ВИКЛАДАННЯ ЕСТРАДНОГО ВОКАЛУ У ВНЗ УКРАЇНИ	196
Мельник Н.М., Морозова Т.П. СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАРОНА Ф. Р ШТЕЙНГЕЛЯ.	198
Мельничук А.Л. ЦЕРКОВНО-СЛОВ'ЯНСЬКИЙ РОЗСПІВ ЯК СПЕКТРАЛЬНЕ ЯВИЩЕ БОГОСЛУЖБОВОЇ МУЗИКИ.....	200
Місюра В.В., Шевчук С.І. МИСТЕЦЬКІ ОРІЄНТИРИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА РДГУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.	202
Нетета О.В., Слободян В.Р. ЯЛТИНСЬКА КІНОСТУДІЯ У КОНТЕКСТІ ВІТЧИЗНЯНОГО КІНЕМАТОГРАФУ	204
Орел О.І., Черніговець Т.І. МАРУСЯ ЧУРАЙ В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ТА ЛІТЕРАТУРНИХ СТУДІЯХ	205
Панасюк І.О., Шолудько Н.Г. ДОЗВІЛЛЄВІ ПРІОРИТЕТИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОГО МІСЬКОГО ПАЛАЦУ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ)	206
Пахомова Г.А. СПРИЙМАННЯ МУЗИКИ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	207
Піддубник В.В., Сверлюк Я.В. ВТЛЕННЯ ХУДОЖНЬО-ВИКОНАВСЬКИХ МОЖЛИВОСТЕЙ КЛАРНЕТА У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ ЛЮДВІГА ШПОРА	210
Піддубник В.Г. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДИРИГЕНТСЬКОГО ЖЕСТУ У СТУДЕНТА-ХОРЕМІСТЕРА	211
Сандульський С.М., Савчин Л.М. СУЧАСНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	213
Сахарук М. О., Шолудько Н. Г. СІМЕЙНЕ ДОЗВІЛЛЯ – ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ДОЗВІЛЛЄВОЇ РОБОТИ ПАРКІВ.....	214
Смирнова Т.В. ДО ПИТАННЯ ТЕХНІЧНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЗАГАЛЬНЕ ФОРТЕПІАНО».....	216
Ужинський М.Ю. РОЛЬ МОВИ В РОБОТІ ЗВУКОРЕЖИСЕРА НА РАДІО.....	218
Ульяновська Л.П. ЯРОСЛАВ ЙОСИПОВИЧ ЛОПАТИНСЬКИЙ – ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ КОМПОЗИТОРА	219
Фурс К.О., Швидків Г. Р. СУЧАСНІ МЕТОДИ РОЗВИТКУ СПІВАКІВ- ПОЧАТКІВЦІВ В ПРОЦЕСІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ З ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ	221
Черніговець О.В., Дорогих Л.В. ВЕРТЕПНА ДРАМА ЯК ФОРМА ВИДОВИЩНО-ІГРОВОГО МИСТЕЦТВА ВОЛИНИ	222
Черніговець Т.І. КОНЦЕПЦІЯ ПОЗАУРОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ В. О.СУХОМЛИНСЬКОГО	224
Швидків Г.Р. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВОКАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІСІ.....	226

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Берташ Т.Б., Берташ Б.М. ІСТОРИКО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ АВТОТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ РЕГІОНУ ЯК СКЛАДОВОЇ ЙОГО ГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ	228
Величко С., Самборський І.О. ВПЛИВ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ НА ПОВЕДІНКУ СПОЖИВАЧІВ	230
Волошин В.С., Дейнега О.В. ДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ СЕРЕДОВИЩА НА ФУНКЦІОНУВАННЯ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	232
Гоголь Т.В. ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВ В ПОСТКРИЗОВИЙ ПЕРІОД	234
Гоч С.І., Барановський С.В. ВПРОВАДЖЕННЯ СКОРИНГОВИХ СИСТЕМ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	236
Димченко Н.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЦІЛЕЙ МЕНЕДЖЕРА	238
Дучинська А.С., Хижнякова Н.О. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	239
Єфімчук А.І., Микитин Т.М. БІОМАСА, ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ТРАДИЦІЙНИМ ВИДАМ ПАЛИВА НА РІВНЕНЦІНІ	241
Жабчик О. В., Хижнякова Н. О. ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	243
Идрисова Л.В., Родь Ю.С. ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ РЕГИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА – ЮГРЫ	245
Лебедева О.А., Верховод І.С. ПРИНЦИПИ РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ТРУДОВОЇ МОТИВАЦІЇ В УКРАЇНІ	247
Липінська Т.В. ОЦІНКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ В УКРАЇНІ	248
Лякина Т.Ю., Слободян М.Л. ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ВНЕДРЕНИЯ МСФО ПРИ СОСТАВЛЕНИИ ОТЧЕТНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ (НА ПРИМЕРЕ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА – ЮГРЫ)	250
Миозова Е.П., Родь Ю.С. ВЛИЯНИЕ НЕФТЕГАЗОВОГО СЕКТОРА НА СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА-ЮГРЫ	252
Орлов О.Г. СТАНОВЛЕННЯ МОДЕЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	254
Палуб А.С., Сидоренко О.М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ, МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТА БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В ПРОЦЕСІ КОНТРОЛЬНО-ПЕРЕВІРОЧНОЇ РОБОТИ	256
Седачева Е.Д., Скок А.В., Слободян М.Л. ЭЛЕКТРОННЫЕ ДЕНЬГИ: ВОЗМОЖНОСТИ И ПРОБЛЕМЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ	257
Stribna E.V., Stupnitska N.I. THE PEASANT QUESTION IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT	259
Юзюк А. Л. ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ ЛІЦЕНЗІЯМИ ТА НОУ-ХАУ	260

Молодий менеджер інформаційних систем

Антонюк І. О., Попчук О. В. СЕД ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНИХ УСТАНОВ	262
Дибач Ю. І., Попчук О. В. ОСОБЛИВОСТІ КЕРУВАННЯ ДОКУМЕНТАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В РАЙОННОМУ ВІДДІЛІ КУЛЬТУРИ	263
Краснюк З.С., Сілкова Г.В. ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБИГУ В ДІЯЛЬНІСТЬ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ	264
Кукушкін О.М. ІНСТРУМЕНТИ ТА ФОРМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У СФЕРІ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	265
Мельник Л. В., Бабенко Ж. В. ТЕРМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДОВІДКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ У МЕРЕЖЕВОМУ СЕРЕДОВИЩІ	267
Моторко Н.В., Ясьмо В.Д. ІННОВАЦІЙНІ ПРОЕКТИ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ЯКІСНИХ ЗМІН В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	268
Поліщук І.І., Ясьмо В.Д. НАПРЯМКИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ	269
Чабановська Т.В., Бучковська О.Ю. КОГНІТИВНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В СУСПІЛЬСТВІ	271
Чадюк А.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ БІБЛІОТЕК УКРАЇНИ В ЕЛЕКТРОННОМУ СЕРЕДОВИЩІ	272